

РЕШЕНИЕ

№ 16892

гр. София, 19.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав, в
публично заседание на 08.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **2927** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на Т. И. Н. от [населено място], чрез адв. Ш., срещу решение № СОА25-РИ09-56 от 10.02.2025г. на зам. кмета на СО в частта по т.2.2.2 до т.3 от заявление на жалбоподателя с рег. № УРИ [ЕГН] от 11.08.2024г. за достъп до обществена информация, по отношение на които се твърди, че е налице отказ от предоставяне на исканата информация.

Жалбоподателят твърди, че по посоченото заявление първоначално е постановен мълчалив отказ, който е отменен с решение по адм. дело № 9181/2024г. на АССГ, 27 с-в, като преписката е върната за произнасяне по въпросите от т.2.2.2 до т.3 от заявлението. С процесното решение също не се предоставя исканата информация, тъй като от приложените към него заповеди става ясно само, че на районните технически служби е възложено за изготвят и актуализират вече изготвените технически задания за ПНИ и помощен план. Не става ясно обаче кой е органът, който сключва договорите с правоспособните лица и заплаща цената по тях. Поради това счита, че представената информация не съдържа отговор на поставените въпроси и моли процесното решение да бъде отменено, а преписката – върната на административния орган за произнасяне съобразно указанията на съда. Претендират се разноски.

Ответникът - зам. кмета на СО, редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Твърди, че е предоставил цялата информация, с която разполага. Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема следното от фактическа страна:

Със заявление с рег. № УРИ [ЕГН] от 11.08.2024г., жалбоподателят и още 16 лица са поискали от кмета на СО да им предостави информация от бюджета на кой орган е била

заплатена цената по договора с изпълнителя, изготвил техническо задание за ПНИ и помощен план за м. „П. и П.“, кв. Д.; кой административен орган е бил отговорен за контрола по изпълнението на договора; кой административен орган е бил отговорен за приемането и одобряването на изготвеното техническо задание (като се иска копие от приемо-предавателния протокол); кой административен орган е бил отговорен за избора на изпълнител и възлагането на работата по актуализиране на вече изготвеното техническо задание и извършено ли е това; кой административен орган е бил отговорен за заплащане на цената за това актуализиране; кой административен орган е бил задължен да контролира и организира работата по изпълнение на договора за актуализиране на техническото задание; кой административен орган е отговорен за взимане на решение по висящите преписки по трансформиране на правото на ползване в собственост върху имотите, попадащи в ПНИ и помощен план за процесната местност, какво е предприел до момента и ако не се е произнесъл – по какви причини; налице ли е престъпно бездействие по отношение на изпълнение на посочените по-горе задължения и кой е отговорен за него.

Поради липса на отговор на поставените въпроси в срока по чл. 28, ал.1 от ЗДОИ, Т. И. Н. е оспорила мълчалив отказ на кмета на СО по подаденото заявление. Този отказ е отменен с решение № 2193 от 21.01.2025г. по адм. дело № 9181/2024г. на АССГ, 27 с-в, тъй като с решение № СОА24 – РИ09-397 от 16.08.2024г. на зам. кмета на СО не е предоставен отговор на посочените въпроси. Приел е, че е налице мълчалив отказ и е отменил същия като е върнал преписката на кмета на СО за изрично произнасяне по заявлението в частта по въпроси от т.2.2.2 до т.3. На това основание е издадено процесното решение от 10.02.2025г., с което е предоставена заповед № РД-46-494 от 22.08.2003г. на министъра на земеделието и горите, според която изработването и прилагането на ПНИ се извършва въз основа на съставено от техническата служба на общината техническо задание; заповед № РД-09-580 от 03.09.1998г. на кмета на СО за възлагане на районните кметове на правомощия на кмета на СО по §4а и 4б от ПЗР на ЗСПЗЗ; решение № 31 по протокол № 48 от 28.09.1998г. на СОС, с който се възлага на районните технически служби да изпълняват функциите на общинската техническа служба по изпълнение на ЗСПЗЗ и правилника за прилагането му.

Пред съда с писмо от 02.04.2025г. са представени пълномощно на адв. Ш. да получава всякаква информация и документи от СО във връзка със собствени на заявителите, вкл. на жалбоподателя имоти с идентификатори 68134.1982.1525, ПИ № 23 в м. „П.“ и ПИ № 30 в м. „П.“; заповед от 04.02.2016г. на кмета на СО, район „В.“, с която е одобрено решение за издаване на удостоверение и скица по чл. 13 от ЗСПЗЗ за ПИ с № 19 и 31; протокол от 21.06.2001г. на комисия за приемане на работите по обект „Възстановяване правата на собствениците на земеделски земи преди образуване на ТКЗС“ съгласно чл.10, ал.7 от ЗСПЗЗ по договор № 211714 за район „В.“, местност „П.“; протокол от 10.05.2016г. на комисия към областния управител на област С., с който се възлага на СГКК С. да извърши проверка в КК дали има записани собственици и с какви документи в местността „П.“; на ОСЗ – П. – да изпрати списък на собствениците и копия от влезлите в сила решения по чл. 14, ал.1, т.3 от ЗСПЗЗ и информация за кои местности има план за имотите, съществували преди образуването на ТКЗС; на СО – да актуализира техническите задания, представени в областната администрация за местности „П.“ и „П.“. След представянето на исканите документи, комисията ще продължи работата си; протокол на същата комисия от 02.06.2016г., с която е определено ПНИ за местности „П.“ и „П.“ да се изработи след приключване на процедурите по трансформиране на правото на ползване в право на собственост.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна в законоустановения срок срещу подлежащ на оспорване административен акт – твърдян мълчалив отказ. Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

Съгласно чл.2, ал.1 от ЗДОИ, обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Не е налице легално определение на понятието обществен живот, но то е с достатъчно ясно съдържание - живота на обществото като група хора. С оглед на това всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора, има характер на обществена информация. Но за да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Тоест, информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава исканата от закона специална цел. Ответникът е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗДОИ като орган на местно самоуправление.

Предмет на процесното заявление за достъп е информация, която касае дейността по §4 и §4к от ПЗР на ЗСПЗЗ на районната администрация, а именно изготвяне, заплащане, приемане и актуализиране на техническото задание за изработване на помощен план и ПНИ, приключване на процедурите по §4 и приемане на посочените планове. Съгласно §4к, ал.1 и 2 от ПЗР на ЗСПЗЗ за земите, предоставени за ползване на граждани въз основа на актове по § 4, се изработват помощен план и план на новообразуваните имоти. Помощният план по ал. 1 съдържа данни както за имотите, предоставени за ползване, така и за имотите, съществували преди образуването на трудовокооперативните земеделски стопанства и държавните земеделски стопанства. Следователно изработването на помощен план не е задължително в случаите, когато има яснота относно точното местоположение и границите на земите преди включването им в ТКЗС и ДЗС – от една страна, и относно земите, за които има предоставено право на ползване след национализирането им – от друга страна. След приключването на процедурата по §61 и §62 от ПЗР на ППЗСПЗЗ, се изработва и приема ПНИ, с който се установяват границите на имотите, правото на собственост върху които се придобива, съответно възстановява, по реда на § 4к, ал. 7, както и тези, които се придобиват при условията на § 4а, 4б и 4з от преходните и заключителните разпоредби на ЗСПЗЗ. ПНИ не може да бъде приет преди приключване на процедурата по трансформиране на правото на ползване в право на собственост, тъй като с него се размества собственост предвид невъзможността съответните земи да бъдат възстановени в стари реални граници.

В случая, видно от протокол №3 от 21.06.2001г. на комисия, назначена със заповед на Министъра на РРБ, е приета работата от фирма „Г. – 93“ по обект „Възстановяване на правата на собствениците на ЗЗ преди образуване на ТКЗС по договор № 211714 за м. „П.“. Следователно информацията, за която се изработва помощен план, е налична, и въз основа на нея може да се възстановява собствеността, налична в стари реални граници. За останалата част е необходимо изработване на ПНИ. Видно от протокол от 10.05.2016г. на комисия при областния управителна област С., в областната администрация е представено техническо задание за м. „П.“ и „П.“ още през 2011г. Поради това със същия протокол е възложено на СО да актуализира това задание. С протокол № 2 от 02.06.2016г. на същата комисия е прието, че с оглед информацията, представена с писмо от 10.05.2016г. от район „В.“, изработването на ПНИ ще бъде възложено след приключване на процедурите по трансформиране на правото на ползване в право на собственост. Същото и в протокол на комисията № 4 от 12.09.2016г.

Като се има предвид горното, съдът намира, че част от исканата от жалбоподателя информация представлява обществена информация с официален характер, тъй като се съдържа в ЗСПЗЗ и правилника за неговото прилагане. Друга част от нея представлява обществена информация със служебен характер, която се събира, създава и съхранява по повод дейността на задължения субект. Съгласно чл. 13, ал.1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен освен ако не попада в изключенията по чл. 13, ал.2 и не е налице обстоятелството по ал.4 от същата разпоредба на ЗДОИ. Достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации); или когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес (чл. 13, ал.4 от ЗДОИ). В случая част от исканата информация попада в ограниченията по чл. 13, ал.2 от ЗДОИ, доколкото е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение. "Надделяващ обществен интерес" по смисъла на §1, т.6 от ДР на ЗДОИ е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Надделяващият обществен интерес се презюмира, тъй като предметът на информацията е свързан със законното осъществяване на дейността на районната администрация по осъществяване на правомощията ѝ по реда на ЗСПЗЗ. Предоставянето на тази информация винаги допринася за повишаване на прозрачността и отчетността в дейността на общината пред обществото. Поради това макар, че същата има подготвителен характер, поради надделяващ обществен интерес подлежи на предоставяне. Една част от данните, до които жалбоподателят е поискал достъп, са свързани с изготвяне, заплащане и приемане на техническото задание за изработване на помощен план и ПНИ. Видно от съдебното решение по адм. дело № 2193 от 21.01.2025г. на АССГ, 27 с-в, информацията по т.2.2.1 от заявлението, касаеща договора за възлагане изработването на техническото задание, вече е предоставена на жалбоподателя. Следователно вече е предоставена и информацията по т. 2.2.2, 2.3, 2.3.1, 2.4 и 2.4.1 от заявлението, доколкото в договора е уговорено кой заплаща работата, кой организира и контролира изпълнението ѝ, и кой я приема. Що се отнася до приемането на самото техническо задание, отговорният за това орган е посочен в чл. 28б, ал.2 от ППЗСПЗЗ - комисия, назначена от областния управител. В случая работен вариант на техническото задание за процесната местност „П.“ не е приет, въпреки че проекта му е бил изпратен на областния управител, тъй като не са приключили процедурите по трансформиране на правото на ползване по §4а и 4б от ПЗР на ЗСПЗЗ в право на собственост. Този факт се установява от предоставения на жалбоподателя протокол №4 от 12.09.2016г. на посочената комисия. Тези процедури към момента няма данни да са приключили. Едва след тяхното приключване следва да се възложи актуализиране на проекта на техническото задание за изработване на ПП и ПНИ и изпращането му на областния управител. Поради това въпросите от т.2.5 до т.2.6. касаят информация, която към момента не е налична при административния орган, респ. няма как да бъде предоставена. Относно въпроса по т. 2.7 от заявлението, отговор на същия дава §62 от ПЗР на ППЗСПЗЗ и това е кмета на район „В.“. Той издава заповед, с която отказва или признава правото да се придобие собственост от ползвателите. В случай че се признава правото да се придобие собствеността, със заповедта се възлага извършването на оценка на имота. След влизането в сила на заповедта оценката за предоставената за ползване земя, извършена от техническата служба на общината съгласно изискванията на чл. 36, ал. 2 ЗСПЗЗ, и

за размера на прогресивно нарастващата такса по § 4а, ал. 2 от преходните и заключителните разпоредби на ЗСПЗЗ, се утвърждава със заповед на кмета на общината или на упълномощено от него длъжностно лице. Сумите по влязлата в сила оценка се внасят от ползвателя по извънбюджетната депозитна сметка по § 4ж от преходните и заключителните разпоредби на ЗСПЗЗ в тримесечен срок и се изплащат на собственика заедно с лихвите. С това преписката приключва и след влизане в сила на ПНИ със заповед на кмета на общината се извършва възстановяването, съответно придобиването на правото на собственост върху новообразуваните имоти (§4к, ал.7 от ПЗР на ЗСПЗЗ). Тъй като информацията се съдържа в нормативен акт, административният орган не дължи предоставянето ѝ. Относно въпросите по т.2.8 и т.2.9. от заявлението, в процесното решение действително не се съдържа информация на какъв етап е процедурата по §62 от ПЗР на ППЗСПЗЗ, респ. ако наличните 38 бр. преписки по заявления по §61 от ПЗР на ЗСПЗЗ не са приключили, какви са причините за това. В този смисъл по тези два въпроса е налице мълчалив отказ, който следва да бъде отменен и преписката върната на административния орган за ново произнасяне. В този смисъл кмета на СО следва да прецени дали при него се съхранява исканата информация и ако не е така, да препрати заявлението на органа, при който същата се съхранява. Относно въпроса по т. 3 от заявлението, съдът намира, че същият не касае достъп до обществена информация, създавана или съхранявана при административния орган, а правна преценка, която дори не е от компетентността на кмета на СО. Поради това отговор на този въпрос не се дължи по реда на ЗДОИ.

Предвид изложеното жалбата срещу решение № СОА25-РИ09-56 от 10.02.2025г. на зам. кмета на СО в частта по т.2.2.2 – 2.7 и по т.3 от заявление на жалбоподателя с рег. № УРИ [ЕГН] от 11.08.2024г. следва да бъде отхвърлена като неоснователна. В частта по т.2.8 и 2.9. от заявление на жалбоподателя с рег. № УРИ [ЕГН] от 11.08.2024г. процесното решение следва да бъде отменено, а преписката – върната на административния орган за разглеждане на подаденото заявление в посочената част и произнасяне по съществото му.

На жалбоподателя на основание чл. 143, ал.1 от АПК се дължат разноски пропорционално на уважената част от жалбата за държавна такса и адвокатско възнаграждение, платено в брой по договор за правна защита на л.8. На ответника на основание чл. 143, ал.4 от АПК се дължи юрисконсултско възнаграждение пропорционално на отхвърлената част от жалбата, но такова не е претендирано и не се присъжда.

Воден от горното, Административен съд София – град, второ отделение, 41 състав:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № СОА25-РИ09-56 от 10.02.2025г. на зам. кмета на СО в частта по т.2.8 и 2.9. от заявление на Т. И. Н. с рег. № УРИ [ЕГН] от 11.08.2024г.

ВРЪЩА административната преписка на зам.кмета СО за произнасяне по заявлението при спазване на указанията, дадени в мотивите на настоящото решение, в 14- дневен срок от постановяването му

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Т. И. Н. сумата от 290 лв. разноски по делото.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. И. Н. от [населено място], чрез адв. Ш., срещу решение № СОА25-РИ09-56 от 10.02.2025г. на зам. кмета на СО в останалата му част, като неоснователна.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Решението съгласно чл. 40, ал.3 от ЗДОИ не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: